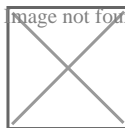

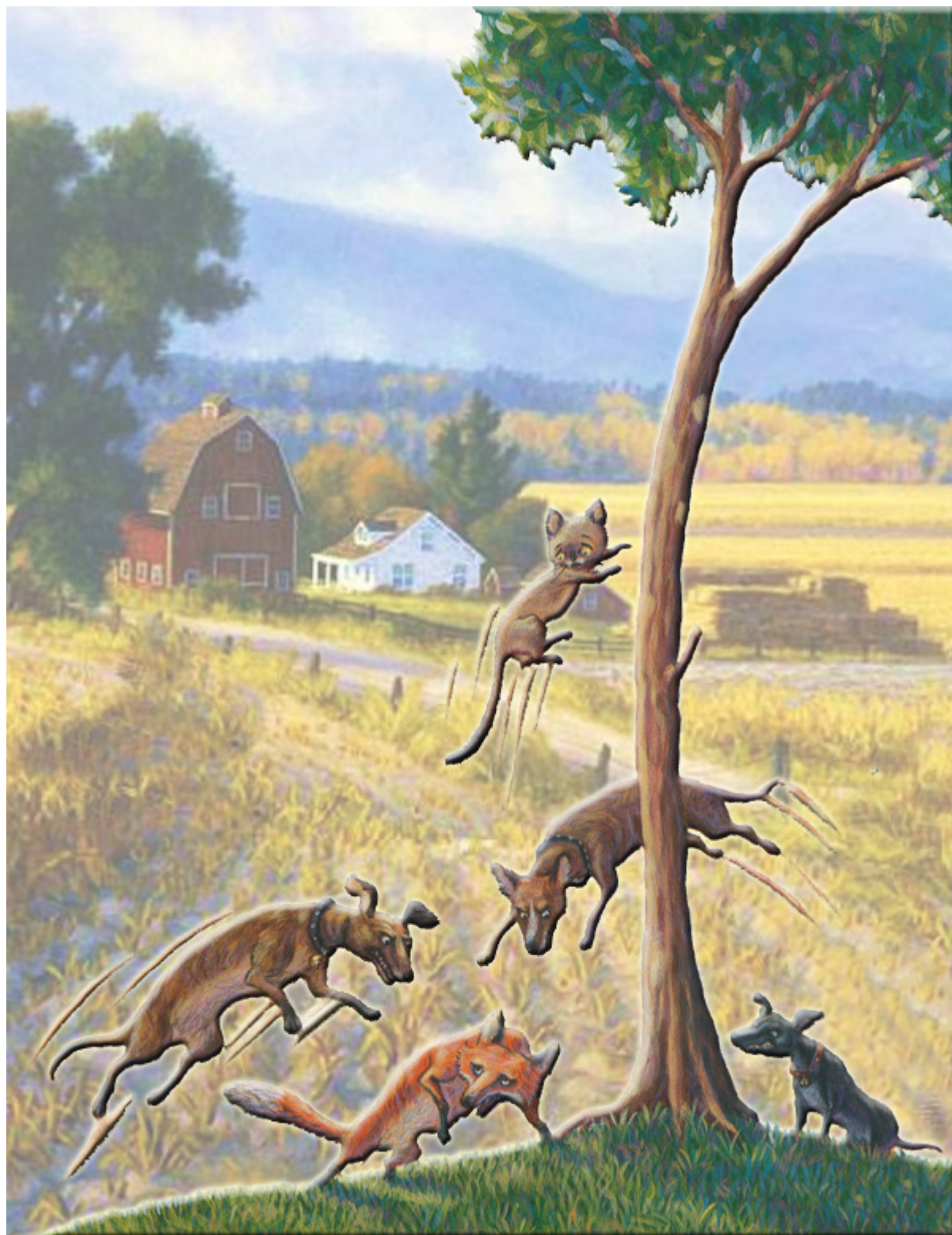
27 Νοεμβρίου 2016

Μια γρήγορη απόφαση

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

- Ξέρεις πόσες πονηριές ξέρω εγώ κυρα-Ψιψίνα;

Η Αλέπω, η αλεπού, καυχιόταν μια μέρα στη γάτα, την Ψιψίνα, για την εξυπνάδα της. Κι όχι μόνο, αλλά κορδωνόταν πως έχει το λιγότερο εκατό τρόπους να ξεφεύγει από τους εχθρούς της, τους σκύλους.

- Αυτό είναι πολύ σπουδαίο, θαύμασε η Ψιψίνα, εγώ έχω μόνον έναν τρόπο. Είναι βέβαια πάντα πολύ αποτελεσματικός... Θα ήθελα όμως να μου μάθαινες και κανέναν από τους δικούς σου, τι λες;

- Καλά, καλά καημένη, όταν κάποια μέρα δε θα έχω άλλη δουλειά, θα σου μάθω και σένα κανέναν.

Η αλεπού κούνησε συγκαταβατικά και συγχρόνως παινεψιάρικα το κεφάλι της και τα μουστάκια της τεντώθηκαν δεξιά κι αριστερά. Εκείνη όμως τη στιγμή ακριβώς, ακούστηκαν σκυλιά να έρχονται γαβγίζοντας και η γάτα μας, η Ψιψίνα, σκαρφάλωσε σ' ένα δέντρο, γρήγορη σαν αστραπή, και κρύφτηκε στο φύλλωμά του.

- Αυτή είναι η μόνη πονηριά που ξέρω, φώναξε στην Αλέπω η Ψιψίνα, χωμένη στις φυλλωσιές, είναι και η μοναδική που σου έλεγα. Εσύ ποια απ' όλες σου τις πονηριές θα μεταχειριστείς;

Μέχρι όμως η Αλέπω να αποφασίσει ποια από τις εκατό πονηριές της θα εφάρμοζε στην πράξη, τα σκυλιά την έφτασαν και... από δω πάνε κι άλλοι... την έκαναν κομμάτια!

«Μπορεί κυρα-Αλέπω να ξέρεις εκατό πονηριές, αλλά **μπροστά στον κίνδυνο να παίρνεις γρήγορα την απόφαση**», σκέφτηκε ανακουφισμένη η Ψιψίνα που γλίτωσε!

Άκουσε τον μύθο

%mythos_apofasi%

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου